

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5195/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Живановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Стојановић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2040/19 од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2040/19 од 01.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2040/19 од 01.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 2040/19 од 01.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 6621/2016 од 06.11.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да изврши поправку водоводне и канализационе мреже у свом стану у поткровљу у улици ... број .. у Београду и обавезана тужена да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о основама својинско-правних односа, наведеним у

образложењу нижестепених пресуда и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да изврши поправку водоводне и канализационе мреже у стану у поткровљу у улици ... број .. у Београду, јер тужила није доказала да је радњама туженог у том стану изазвано цурење воде и настанак штете у стану у приземљу истог објекта који користи тужила. Према утврђеном чињеничном стању објекат је у сувласништву парничних странака са по $\frac{1}{2}$ идеалног дела, које имају солидарну обавезу инвестиционог и техничког одржавања непокретности, при чему у стану у поткровљу који повремено користи тужени нема воде, а тужила није доказала на који начин је дошло до цурења воде у WC-у и делу дневног боравка стана у приземљу у ком она живи, односно до настанка штете.

У таквом случају, Врховни касациони суд је нашао да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужила није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.03.2016. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 5.620,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**